

A Fővárosi Ítéltábla a Lohn Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Lukovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 12. napján kelt 38.G.42.690/2013/34. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Cg.01-09-..... cégjegyzékszámom bejegyzett, 2003. december 18-án alakult felperesi társaság alapításkori tagjai **B. A.** és **B. T.** voltak. A társaság főtevékenységi köre egyéb szoftver-szaktanácsadás-, ellátás volt.

2006. december 18-án **B. T.** tagsági jogviszonya a társaságban megszűnt, és az alperes, valamint **L. G.** lettek a társaság tagjai. A felperes szellemi terméke volt az ún. „click to call” hívógomb technológia, amely alapján az internetes weboldalon egy gombnyomásra kapcsolatba lehet lépni a weboldal tulajdonosával. A technológia részét képezi a hívás végződtetési szolgáltatás, amely önmagában is alkalmazható. A felperes a szolgáltatását üzleti partnereinek körülbelül 24,-Ft-os percdíjjal értékesítette. A társasági tagjai között a munka és személyes kapcsolat nem a várakozásnak megfelelően alakult, ezért megállapodtak abban, hogy az alperes a jövőben operatív szinten nem vesz részt a cég működésében, és a 2011. február 28-án kelt megállapodásuk alapján 2011. március első napjától kezdődően az alperes munkaviszonyát közös megegyezéssel megszüntették. A megállapodás szerint az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 3 évig nem létesít call center szolgáltatást, webfax, vpbx szolgáltatást nyújtó munkáltatóval munkaszerződést, és kijelentette, hogy a tudomására jutott üzleti titkokat, bizalmas információkat harmadik személlyel nem osztja meg. A titoktartás és versenyjogi korlátozás fejében a „click to call” technológián korlátlan használati jogot kapott.

Az alperes 2008-ban megalapította a ... Informatikai Kft.-t (új neve: ... Innovation Kutatás-Fejlesztési Kft.), melynek az alperes tagja, képviselője és munkavállalója is lett. A Kft. főtevékenysége információ- technológiai szaktanácsadás. A társaságot a Fővárosi Törvényszék cégbírósága Cg.01-09-... számon jegyezte be a cégjegyzékbe, 2008. november 5-én.

Az alperes a felperesi társaságban történő munkaviszonya megszűnését követően 2011. március 16-án és 17-én az elektronikus levéltára minden tagjának elküldött levelében tájékoztatta arról, hogy a

felperesnél nem dolgozik, a telekommunikációt továbbra is végzi, alacsony díjas mobilhívás végződtetéssel (15,- Ft) és adatbázis építéssel fog foglalkozni. A március 17-ei elektronikus levélben az új e-mail címét is megadta a címzetteknek, és a ... Kft. képviselőjeként kínált szolgáltatást.

A felperes 2011. április 14-én kelt levelében felszólította az alperest a jogsértő magatartás befejezésére, illetve a jogsértő állapot megszüntetésére. Sérelmezte, hogy az alperes a felperes üzleti titkát képező ügyféllista tartalmát a ... Kft.-vel megosztotta, és annak nevében konkurens szolgáltatást kínált az ügyfeleknek. Az alperes ügyvezetése alatt álló ... Kft. 2011. április 20-én a telekommunikáció engedélyköteles tevékenység folytatásához benyújtotta nyilvántartásba vételi kérelmét a Nemzeti Hírközlési Hatósághoz.

A felperes ügyvezetője 2011. április 27-én taggyűlést hívott össze 2011. május 17. napjának 16.00 órájára a felperes székhelyére. A taggyűlési meghívó napirendi pontja az alperes társaságból történő kizárása iránti perindítás volt. A taggyűlésen 1/2011. (V. 17.) számú határozattal a felperes úgy döntött, hogy a határozat elfogadásától számított 15 napon belül pert indít az alperes társaságból történő kizárása iránt. A Fővárosi Törvényszék előtt 11.G.41.206/2011. szám alatt 2011. június 1. napján kezdeményezett perben a bíróság 2012. február 8-án hozott ítéletében az alperest kizárta a felperesi társaságból.

A Fővárosi Ítéltábla 2012. október 16. napján kelt 14.Gf.40.295/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást érdemben helyesen állapította meg, azonban téves jogi következtetéssel adott helyt a keresetnek. A jogerős ítéletet a felperes 2012. november 22-én, az alperes 2012. november 26-án vette kézhez jogi képviselője útján.

Az alperes a felperesi társaságban lévő üzletrészét 2012. november 27. napján elajándékozta **F. T. János**nénak, édesanyjának.

A felperesi társaság ügyvezetője 2013. június 14-én kelt meghívóval taggyűlést hívott össze 2013. június 1. napjának 11.00 órájára, a társaság székhelyére, azzal, hogy határozatképtelenség esetén a megismételt taggyűlés időpontja 2013. július 11. napjának 11.00 órája. A meghívó szerint a taggyűlés 4. napirendi pontja az alperes társaságból való kizárása iránti per megindításáról szóló határozathozatal. A taggyűlési meghívó az alperes lakcímeire tértivevényes ajánlott küldeményként került megküldésre, a meghívó kelte napján, 2013. június 18-án szabályszerűen kézbesítésre került. Az alperes nem jelent meg a határozatképes taggyűlésen. A taggyűlés a 4. napirendi pont keretében egyhangú „igen” szavazattal a 06/07/2013. számú határozatával megállapította, hogy az alperes ellen a társaság keresetet indít a társaságból történő kizárása iránt, tekintettel arra, hogy az alperes magatartása a társaság érdekeivel nem egyeztethető össze, és a társaság működését nagy mértékben sérti és veszélyezteti.

A felperes 2013. július 16-án benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest a társaságból zárja ki, az alperes tagsági jogainak gyakorlását az eljárás jogerős befejezéséig függessze fel, és perköltségben marasztalja.

Hivatkozott arra, hogy az alperes a társaság érdekét, működését nagy mértékben sértő, veszélyeztető magatartást tanúsított azzal, hogy a felperes üzleti titkát képező ügyféllistát felhasználva e-mailben megkereste a cég partnereit és azoknak kedvezőbb áron tett ajánlatot a ... Kft. nevében, melynek azóta is tagja és ügyvezetője, a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagy mértékben veszélyezteti. A felperes vitatta az alperes és **F. T. János**né közötti ajándékozási szerződés érvényességét. Hivatkozott arra is, hogy az alperes által kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásnak nem lehet helye az alperes által elhozott indokok alapján. Ennek alátámasztásául hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 14.Cgtf. 43.199/2014/4. számú, valamint az azt hatályában tartó, a Kúria által hozott Gfv.VII.30.301/2014/4. számú végzésekre.

Az alperes az ellenkérelmében kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az alperes az üzletrészt 2012. november 27-én kelt ajándékozási szerződéssel F. T. Jánosnak elajándékozta, amelyet a felperes ügyvezetőjének írásban ugyanazon a napon bejelentett, és kérte, hogy az ügyvezető a tagváltozást a tagjegyzéken, illetve a cégjegyzéken is vezesse át. Többszöri felhívás ellenére erre nem került sor, ezért kezdeményezett a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága előtt törvényességi felügyeleti eljárást. A felperesi ügyvezetőt a taggyűlés összehívására azon okból kérte, hogy a taggyűlés az ajándékozási szerződést hagyja jóvá. Az e napirendi ponttal összehívott taggyűlésen, 2014. július 11-én az üzletrész ajándékozáshoz a felperes a hozzájárulását megtagadta, ezért az erről szóló határozat felülvizsgálata iránt az alperes pert indított 37.G.43.215/2014. szám alatt a Fővárosi Törvényszék előtt. Az elsőfokú bíróság a 2015. január 20-án kelt ítéletével a támadott határozatot hatályon kívül helyezte, azonban a felperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéletábrán a másodfokú eljárás 16.Gf.40.183/2015. szám alatt folyamatban van. Az alperes hivatkozott a BDT 2008/1909. számú eseti döntésre, mely szerint „a tag a társaságból csak addig zárható ki, amíg az üzletrész átruházás a taggal szemben nem hatályos”, ezért az alperes a társaságból már nem zárható ki, hiszen nem tagja a társaságnak.

Az alperes az ellenkérelmében a per megszüntetését kérte a Pp. 229. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, mivel álláspontja szerint a per tárgya ítélt dolognak minősül. Ebben a körben hivatkozott a bíróság előtt folyamatban volt 11.G.41.206/2011. szám alatti perre, és arra, hogy a jelen pert megindító keresetében a felperes ugyanazokat a tagkizárási okokat jelölte meg, mint a korábban jogerősen lezárt perben. Amennyiben erre lehetősége van, ez azt eredményezhetné, hogy a felperes ugyanazon tényalapból folyamatosan pert indíthatna az alperes ellen.

A felperes álláspontja az ítélt dologgal kapcsolatban az volt, hogy a másodfokú bíróság a tagkizárási okait nem vizsgálta, tekintettel arra, hogy eljárási okokból változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a 2015. május 12. napján kelt 38.G.42.690/2013/34. számú ítéletében az alperest a felperesi társaság tagjai közül kizárta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 163.000,- Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint a felek között korábban folyamatban volt jogerősen befejezett tagkizárási iránti 11.G.41.206/2011. számú ügyben hozott ítélet a jelen per elbírálása szempontjából nem minősül res iudicata-nak, azaz ítélt dolognak. Abban az eljárásban az elsőfokú bíróság a tagkizárási megalapozottságát vizsgálta és feltárta, azonban a másodfokú bíróság a taggyűlés szabályszerűtlensége miatt változtatta meg az elsőfokú ítéletet. Jelen ügyben a felperes már egy szabályszerű taggyűlési határozat alapján indította meg az eljárást. A bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a 2013. július 1. napján megtartott taggyűlésén az alperes tagkizárásiára vonatkozó határozat alapján – figyelemmel a határozatot megelőzően folytatott alperesi magatartásra – a tagkizárási indokolt-e. Mindezek okán az alperes által hivatkozott per megszüntetésének nem lehet helye.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság az alperes azon álláspontját sem, hogy az üzletrész ajándékozás folytán az alperes nem tagja a társaságnak, amely miatt kizárási sem lehetséges. Az ajándékozási szerződés érvényessége és hatályossága körében a felek között több per van folyamatban, amelyek jogerősen nem fejeződtek be. A tagkizárást kimondó bírósági döntés ex nunc hatályú, ebben a pertípusban az eljárás felfüggesztésének nincs helye. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 47. § (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint a 48. §-ban foglaltak alapján a tagkizárási per lefolytatása akadályba nem ütközött.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok a tanúvallomások mérlegelése és összegzése alapján megállapította, hogy az alperes tagsági viszonyának fennmaradása, munkaviszonya megszűnését

követően tanúsított magatartása miatt folyamatos veszélyt jelent a felperes céljainak elérésében. Az alperes a tagsági jogviszonyból eredően rendszeres és folyamatos belátást nyer a felperes üzletpolitikájába, üzleti titkát képező termék, illetve szolgáltatásfejlesztési stratégiájába, és az ügyfélkörébe. A felperes és a ... kft. részben megegyező tevékenységük okán, illetve a „click to call” rendszer használata miatt versenytársak. Kiemelte, hogy a felperesi társaság célját nagy mértékben veszélyezteti egy olyan társaság – amelynek tagja és ügyvezetője az alperes – piacra törése, amely a személyi kör részbeni azonossága okán ismeri a felperes belső működését, ügyfélkörét, üzletpolitikáját, és ennek ismeretében részben megegyező üzleti partnereknek tesz kedvezőbb árú ajánlatot a szolgáltatások teljesítésére. Tekintettel arra, hogy az alperes a magatartását egy konkurens cég tagja, ügyvezetője és munkavállalói minőségében teszi, ezt összeegyeztethetetlennek tartotta a felperesi társaságban lévő tagsági viszonnal.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a peres eljárás végzéssel történő megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a felperes tagkizárás iránti keresete mint megalapozatlan elutasítását, és felperesnek a peres eljárással kapcsolatban felmerült valamennyi perköltségben történő marasztalását kérte.

Fellebbezése indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróságnak a res iudicata-val, az ítélt dologgal kapcsolatban kifejtett indokolása megalapozatlan. A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.295/2012/3. számú jogerős ítéletével azonos felek közötti, azonos bíróság előtti, és azonos jog iránti peres eljárásban döntött. Álláspontja szerint az ítélt dologgal kapcsolatban nem annak van jelentősége, hogy a korábbi peres ügyben született jogerős bírósági ítélet eljárási vagy anyagi jogból utasította el a keresetet, hanem kizárólag annak, hogy az ügyben nem jogerős végzés, hanem jogerős ítélet született. A korábban folyamatban volt peres eljárásnak és a jelen peres eljárásnak a ténybeli alapja teljes mértékben azonos, a két peres ügy között mindössze annyi a különbség, hogy a felperes két különböző taggyűlési határozattal döntött a kizárási perek megindításáról. Hivatkozott a Pp. 229. § (1) bekezdésére és hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla korábban a felek azonos tényalaphoz szarmazó, azonos jog iránti korábbi jogvitáját nem végzéssel, hanem ítélettel bírálta el. Bár kétség kívül az ítéltábla eljárási okok alapján utasította el a felperesi keresetet, amelynek azonban jelentősége nincs, hiszen az ügyben ítélet született, ami a felek jogvitáját végleges jelleggel és jogerősen zárta le. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a törvényszék, azaz az elsőfokú bíróság res iudicata-val kapcsolatos álláspontját a másodfokú bíróság elfogadná, annak az lenne a hatása, hogy a társaság egymást követően több határozatot is hozhatna a tagkizárási per megindítására és mindegyik határozat alapján pert is indíthatna, amely azt eredményezné, hogy azonos felek között, azonos ténybeli alaphoz, azonos jog iránt, de más taggyűlési határozat alapján egyidejűleg több peres eljárás lenne folyamatban, amely elfogadhatatlan. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján a keresetlevelet már idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, ennek hiányában a Pp. 157. § a) pontja szerint kérte a per megszüntetését. Hivatkozott arra, hogy az alperes a tagkizárás időpontjában már nem volt a társaságnak a tagja, azaz a felperesi társaságból joghatályosan nem zárható ki. Az alperes a perbeli üzlet részét 2012. november 27. napján kelt ajándékozási szerződéssel ruházta át F. T.néra. A tagváltás tényének elmulasztása miatt kezdeményezett törvényességi felülvizsgálati eljárásban a Kúria Gfv. VII. 30301/2014/4. számú jogerős bírósági határozatában elvi jelleggel leszögezte, hogy az új tag tagjegyzéken történő átvezetésének elmulasztása törvényességi felülvizsgálati eljárásban nem orvosolható, az alperesnek a felperesi társaság taggyűlésétől kell kérnie az ajándékozási szerződés jóváhagyását. A perbeli ajándékozási szerződés tagjegyzéken történő átvezetése annak függvényében eszközölhető, hogy az ajándékozási szerződés jóváhagyásával kapcsolatos taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben milyen döntés születik. Az alperes által kezdeményezett, a Fővárosi Törvényszék előtt 37.G.43.215/2014. számú ügyben a taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránti kereset

tárgyában 16. sorszám alatt, első fokon a társaság ajándékozási szerződés jóváhagyását megtagadó határozatát hatályon kívül helyezte. A fellebbezés folytán folyamatban lévő másodfokú eljárás még nem fejeződött be, de az elsőfokú ítélet ismeretében megállapítható, hogy a perbeli üzletrésznek az alperes nem tulajdonosa. Kiemelte, hogy amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyben hagyja, úgy **F. T.** né tagsági viszonya cégjegyzéki bejegyzésének további akadálya nem lehet, és az ajándékozási szerződés időpontjára visszamenő hatállyal kerül tagsági viszonya a cégjegyzékbe bejegyzésre.

Előadta, hogy a tagkizárást az alperes 2011. március 17. napján elküldött e-mail üzenete alapozta meg, amely időpontban a felperesi gazdasági társaságnak mindössze két tagja volt, az alperes és **B. A. . B. T.** 2011. március 28. napján vált a társaság tagjává, azaz a társaság ekkor lett három tagú. A Gt. 47. § (2) bekezdésében foglaltak szerint kéttagú társaságból az alperes nem zárható ki. Helyes értelmezés szerint kizárásra csak olyan ok alapján kerülhet sor, amelyet a tag akkor tanúsított, amikor a társaságnak legalább három tagja volt.

Az alperes társaságot veszélyeztető magatartásával kapcsolatban hivatkozott ismételten a BDT 2011/2451. számú jogesetben foglaltakra, amely szerint a kizárás oka, csak olyan tagi magatartás lehet, ami a társaság jövőbeli működésére valós, és súlyos veszélyt jelent. Álláspontja szerint a felperes egyetlen bizonyítékot sem hozott fel arra, hogy a 2011. március 17. napján elküldött e-mail 4 év elteltével miként veszélyezteteti valósan és súlyosan a felperesi társaság jövőbeli működését. Azt sem igazolta, hogy az alperesi magatartás 2011. március 11. napjától 2013. július 16. napjáig, a jelen per megindításáig a felperes számára bármilyen hátrányt, kárt vagy egyéb valós veszélyt okozott volna. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet indokolásával ellentétben az alperes semmilyen formában nem nyer belátást a felperesi gazdasági társaság üzleti titkaiba, üzletpolitikájába, szolgáltatásfejlesztési stratégiájába. Az alperes a felperesnek mindössze a mérlegbeszámolóját ismerheti meg, amely egyébként is nyilvános.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és az alperesnek a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Kiemelte, hogy az alperesnek az ítélt dologra történő hivatkozása megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a korábbi eljárásban jogerősen meghozott ítélet a tagkizárás tényének érdemben történő elbírálására nem tért ki, mert eljárási okból – a taggyűlés szabályszerűtlensége miatt – utasította el a felperesi keresetet, ezért a tagkizárás tárgyában ítélt dolog erejével bíró tényállás megállapítására vagy jogi okfejtésre sem került sor. A jog azonossága nem állapítható meg, ezért permegszüntetésnek nincs helye.

Az alperesnek megalapozatlan az a hivatkozása, hogy a felperesi társaságnak nem tagja. Az alperes és az édesanyja közötti üzletrész ajándékozási szerződés hatályba lépésének feltétele a taggyűlés hozzájárulása. A taggyűlés a 03/07/2014. számú határozattal az üzletrész átruházáshoz a hozzájárulását megtagadta, a felperes a társaság tagja maradt, ezért nem volt akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság az alperes kizárásáról határozzon. Álláspontja szerint, amennyiben a támadott 03/07/2014. számú taggyűlési határozat jogerős hatályon kívül helyezésére kerülne sor, akkor az erről szóló ítéletnek, határozatnak nincs visszaható hatálya, azaz a jogerős ítélet meghozatala előtt az alperesi társaság tagja marad.

Minden alapot nélkülözőnek tekintette az alperes arra történő hivatkozását, hogy a sérelmezett magatartás elkövetésekor a felperesi társaságnak csak két tagja volt, amely okán a tagkizárás nem valósulhatott volna meg. Kiemelte, hogy a tagkizárási per megindításáról döntő taggyűlési határozat meghozatalakor, a kereset benyújtásakor és a peres eljárás során a felperesi társaságnak igazolható módon 3 tagja volt. Az alperesi jogsértő magatartás vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az alperes kétségtelen, hogy 2011. március 16. és 17. napján a felperes üzleti titkát képező ügyféllistát felhasználva e-mailben kereste meg a társaság partnereit, akiknek a ... Kft. nevében kedvezőbben nyújtott ajánlatot, szolgáltatást. Nem vitatott az sem, hogy az alperes a ... Kft. érdekeit képviseli,

annak tulajdonosa és ügyvezetője egy személyben. A ... Kft. tevékenysége és szolgáltatása nagy részben azonos a felperesi társaságéval, ezért versenytársaknak minősülnek. Az alperes magatartása súlyosan veszélyezteti a társaság érdekeit és céljainak elérésére is veszélyt jelent, ezért helyes volt az e körben megállapított elsőfokú ítéleti tényállás is.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást érdemben helyesen állapította meg, és megalapozott jogi indokolással zárta ki az alperest a felperesi társaságból.

Az alperes elsődlegesen – alaptalanul – az ítélt dologgal kapcsolatos elsőfokú ítélet indokolását sérelmezte.

E tekintetben az ítéltábla maradéktalanul osztotta a felperes ellenkérelmében foglaltakat.

A Pp. 229. § (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon a jog iránt, ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

Helyesen hivatkozott a felperes – az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával egyezően – arra, hogy a korábbi döntésben a Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.295/2012/3. számú ítéletében eljárási okból – a korábbi taggyűlés nem szabályszerű összehívása miatt – utasította el a felperes keresetét.

A jogerős ítélet a tagkizárás tényét érdemben nem vizsgálta. Ezért az ítélt dologhoz fűződő jog azonossága, mint a fentebb hivatkozott jogszabályhelyben foglalt feltétel nem állapítható meg. Ennélfogva alaptalan az alperes arra történő hivatkozása, hogy a keresetlevél idézés kibocsátásának hiánya miatt a per megszüntetésének van helye.

A felperes által megjelölt további fellebbezési okok tekintetében a Fővárosi Ítéltábla álláspontja az alábbi.

A Gt. 47. § (2) bekezdése második fordulata szerint a tag nem zárható ki a gazdasági társaságból, ha a gazdasági társaságnak csak két tagja van. Az idézett jogszabályhely helyes értelmezése szerint a tag kizárási per megindításáról döntő taggyűlés határozat összehívásakor, a döntés maghozatalakor kell a társaságnak legalább három tagúnak lenni. A másodfokú eljárásban beszerzett cégkivonat tanúsága szerint a felperesi társaság ebben az időpontban, a kereset benyújtásakor, és az elsőfokú eljárás során is három tagú volt.

Az ítéltábla ezen túlmenően rámutat arra is, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint, amennyiben a legalább három tagú társaság tagjának tagsági viszonya a tagkizárási per során szűnik meg, úgy a bíróság ítélettel utasítja el a keresetet, permegszüntetés alkalmazásának az alperes hivatkozásával ellentétben nincs helye.

Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a felperesi társaságnak az üzletrész ajándékozás útján történő átruházása folytán nem tagja a társaságnak.

Az EBH 2004/1145. számú döntés szerint az üzletrész átruházás folytán bekövetkezett tagváltás társasággal szemben akkor hatályos, amikor az üzletrész új tulajdonosa a tulajdonszerzést a törvényben írt módon bejelenti.

A felek által nem vitatottan a felperes társasági szerződése az ajándékozás útján történő üzletrész átruházáshoz a taggyűlés hozzájárulását követelte meg, kétségtelen anélkül, hogy a társasági szerződés a hozzájárulás megtagadási okait rögzítette volna.

A Kúria Gfv.VII.30.301/2014/4. számú határozatában rögzítette, hogy a Gt. 126. §-a – kívülállóra történő üzletrész átruházás esetén a társasági szerződésben a megtagadási okok rögzítése – hiánya nem teszi nem létezővé a társasági szerződést. A taggyűlés hozzájárulásának a hiánya az üzletrész ajándékozási szerződés hatályosulását nem teszi lehetővé. Nem sértett jogszabályt a társaság ügyvezetője, amikor a kérelmezőt a tagjegyzékbe a taggyűlési határozat hiányában nem jegyezte be. A kérelmező ezt nem sérelmezte, és indítványozta a taggyűlés összehívását.

Az alperes által kezdeményezett, az ajándékozási szerződés jóváhagyását megtagadó taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti folyamatban lévő peres eljárásra tekintettel jelen per felfüggesztésének nincs helye (Gt. 48. § (3) bek.).

Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy amennyiben a másodfokú bíróság jogerős a taggyűlés jóváhagyást megtagadó határozatát hatályon kívül helyezi, úgy az ítélet időpontjától (ex nunc) hatállyal válik a megajándékozott a felperesi társaság tagjává.

Az alperes társaságot veszélyeztető magatartása vonatkozásában az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján eljárva megfelelően mérlegelte, azokból okszerű következtetést vont le, ezért az ítélet tábla a bizonyítékok felülmérlegelésére – a fellebbezésben írtakra tekintettel – nem látott okot.

A körben csak rámutat arra, hogy a korlátolt felelősségű társaság tagjainak kizárásához nem szükséges a károsodás tényleges bekövetkezése. Elegendő annak bizonyítása, hogy a tagsági viszony fennállása nagymértékű veszélyeztetést jelent (EBH 2001/447).

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján – részben kiegészített indokolással – helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú ügyvédi munkadíjának a megfizetésére; annak mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései alapján, a kifejtett tevékenységgel arányban, mérlegeléssel állapította meg.

Budapest, 2015. év szeptember hó 3. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Ócsai Beatrix s.k.
előadó bíró

. Buglyó Gabriella s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő